

respondit, ratione uxoris ad se potius pertinere. Ad huius
autem litigii discussionem ad singulare certamen se
in vicem requirunt, et Andronium elijant, ubi et convenire ap. 167.
dicuntur. Sed rex Aragonum occulto veniens, coimperto, quod
ibi tutus non esset, premissa protestatione, recessit. At
dicunt eum in termino municipii comparuisse. // Pro
tempore papa legatum mittit ad regni custodiam
dominum Gerardum de² Gasma, et eo existente Na-
poli, ~~super~~ supervenit Rogero de Loria, admiratus
regis Aragonum, et quasi in portu Neapolitano existens,
prope videlicet ad miliaria viii, clamoribus et requiritibus
ipse Karolus, qui patri successit in regno, gentem suam
galeas accendere iubet, reclamante legato, et facto con-
gressu pugnat acriter cum paucis galeis, ^{xvii} qui
galeis suis per fraudem mutarum revertentibus Neapo-
litani, in quibus ~~erat~~ nobiles erant et strenui pugnatore,
filius regis sua minuitur potentia, multa inimicorum
strage edita, victus in Siciliam ductus. // Quarta itaque
die sequenti rex Karolus Neapolim applicat, meditantem
defectionem. cognoscens civium, Gallos in cor quasi
necesse vivere permittit, et tandem congregato exercitu
gratulandum, inquit, de capto filio, non dolendum, quod
una vacante amaro, qui suum impeditur regnum
victoremque bellandi, et nullo lamento facto, versans
Calabriam pergit, ubi comes Attribatus viriliter se gerens,
Tarum Messane transire cupiens et civitatem obsidere.
Sed quod rex inceperat, tunc perficere non valuit, vel
partem naupii in portu locat fraudans, ne flatus vultu-
tus gerens, partem ad passus custodiendo disponit. // Pro
anno papa processum facit contra regem Aragonum
ipsumque de a regno deponit et ab omni dignitate
eque tradit regi Francie pro Karolo secundo filio
dicti regis. Totumque regnum Aragonum supponit
graviori interdicto. // Eodem anno incitata est guerra
inter Barones et Giranos. // Tunc rex Karolus continua
gravi corripitur et universae carnis debitum voluit.
O quantum huius regi fortuna in primis amittit, sed
quomodo in fine risum convertit in luctum, sic
lubrica versat fortuna vices et ludit in humanis
divina potentia rebus. // Mortuo rege, receptis prius exco-

ap. 167
Neapoli
multis

172

172
quo